

El Festival Perelada celebra quaranta anys de camí recorregut amb una vetllada d'art, memòria i futur

- **Joan Anton Rechi reuneix lírica, dansa, teatre, arts plàstiques i gastronomia en una celebració conduïda per Rossy de Palma i concebuda com un recorregut compartit**
- **Xavier Sabata, Botis Seva, Montserrat Seró i Mark Milhofer protagonitzen una vetllada que homenatja Carmen Mateu, la família fundadora i quatre dècades de creació**

Peralada, 19 de juliol de 2026.- El Festival Perelada ha celebrat aquesta nit el seu 40è aniversari amb un sopar espectacle concebut com un recorregut per la memòria, el present i la continuïtat del certamen. Al Mirador del Castell, la proposta ideada i dirigida escènicaament per Joan Antón Rechi ha reunit música, dansa, teatre, arts plàstiques, il·luminació i gastronomia en una sola seqüència. La celebració ha avançat com una trobada entre convidats, artistes i públic, sostinguda per una dramaturgia que ha fet del camí la imatge central de la nit. L'arribada als jardins ja formava part de l'espectacle, quan el tenor Mark Milhofer ha rebut els assistents darrere una petita barra i ha preparat el còctel Caruso, ideat expressament per a l'ocasió. Acompanyat per Dani Espasa al piano elèctric, Milhofer ha interpretat fragments de *Mattinata*, de Ruggero Leoncavallo, i *Torna a Surriento*, d'Ernesto De Curtis. L'actuació, integrada en el moviment d'entrada, ha establert una relació directa entre hospitalitat i música, mentre el públic prenia la primera part d'un aperitiu que tindria continuïtat dins la sala.

El ballarí Botis Seva esperava al públic a l'interior de la sala, on Dani Espasa enllaçava al piano evocacions de Debussy, Mompou i Bellini mentre els convidats ocupaven les taules disposades al voltant d'una passarella central. Cada taula ha estat presidida per vint-i-cinc gerros creats per Pi Piquer, peces úniques d'una gran vistositat vinculades a la història del Festival. L'obra plàstica ha mantingut una presència constant i ha esdevingut decisiva

en la imatge final. Seva ja era a l'escena i anava evolucionant, concentrant l'atenció fins a l'entrada de Rossy de Palma, que ha dut la major part del pes de la conducció de la cerimònia. L'actriu ha assumit la paraula amb una intervenció propera, irònica i integrada en la situació. Ha observat els gerros, ha interpellat el ballarí i ha donat la benvinguda com una convidada més. La seva indicació de començar menjant ha obert el servei dels aperitius i ha fixat el caràcter de la proposta: l'escena continuaria durant el sopar i la taula formaria part de l'escena.

La gastronomia ha ordenat el temps de la nit a través d'una successió d'aperitius, plat principal i postres. El servei ha mantingut una cadència pausada, coordinada amb les intervencions i els desplaçaments dels intèrprets. Aquesta integració ha permès que la taula conservés la funció de lloc de conversa i celebració i es convertís en punt d'observació privilegiat. L'alta gastronomia anunciada per a l'aniversari ha trobat una virtut escènica en el ritme i l'atenció del servei.

El contratenor Xavier Sabata, fidel al festival ha conduït i actuat

Quan els aperitius s'acostaven al final, Rossy de Palma ha localitzat Xavier Sabata entre els comensals i ha iniciat amb ell una conversa sobre l'origen d'una aventura cultural. El contratenor s'ha aixecat i ha interpretat des de l'escenari *Morgen*, una peça commovedora de Richard Strauss, amb Dani Espasa al piano. La cançó ha nascut com una prolongació natural del diàleg. Sabata ha projectat el lirisme serè de la peça dins una sala preparada per escoltar a poca distància, amb la veu emergint del mateix espai compartit pels assistents. La intervenció ha aportat una primera expansió emocional a una dramaturgia construïda per Joan Anton Rechi amb gestos petits, recorreguts i frases breus.

L'arribada del plat principal ha coincidit amb un nou capítol dedicat als quaranta anys del Festival. Rossy de Palma i Xavier Sabata s'han mogut entre les taules comentant els gerros de Pi Piquer i la singularitat de cada edició. La conversa ha dirigit la mirada cap a les idees, les intuïcions, les persones i les preguntes que fan possible un projecte cultural. Des de la seva quietud, Botis Seva ha començat a activar el cos amb moviments mínims, fins que el piano de Dani Espasa ha preparat l'entrada de *Sing Child Sing*. La coreografia

de Seva, encàrrec vinculat al Carmen Mateu Young Artist European Award, Opera and Dance, ha estat el nucli físic de la celebració. El ballarí, guanyador de la tercera edició del guardó, ha ocupat la passarel·la i ha transformat la contenció inicial en moviment. La peça ha introduït un llenguatge contemporani concentrat en la força del cos, els impulsos i la relació amb l'espai. La proximitat del públic ha accentuat cada canvi de pes i cada recorregut. En una nit dedicada a una institució amb quatre dècades de trajectòria, la presència de Seva ha aportat una idea concreta de futur: continuïtat a través de l'encàrrec, el suport als creadors i l'obertura a formes escèniques noves.

Montserrat Seró, una presència angelical

El relat ha honorat també el nom de Carmen Mateu, fundadora del Festival al costat d'Artur Suqué i figura essencial en l'impuls d'un projecte que va prendre forma el 1986 i va iniciar la seva aventura l'estiu de 1987. La referència ha aparegut dins una reflexió sobre les possibilitats que una persona deixa obertes perquè unes altres puguin imaginar, crear i continuar. La celebració ha incorporat les tres generacions de la família que han sostingut el Festival, una continuïtat expressada des de l'agraïment i la fidelitat. Ha estat llavors l'hora de Montserrat Seró, que ha irromput sense presentació per interpretar l'*Ària de la Lluna de Rusalka*, d'Antonín Dvořák. La soprano, d'una presència gairebé angelical, ha assumit un dels moments lírics més reconeixibles del programa, acompanyada per Espasa, amb una intervenció de línia recollida i atmosfera nocturna. La peça ha obert el pas a una projecció d'imatges de la història del Festival. Fotografies de diferents èpoques que s'han succeït sense dates, noms ni ordre documental. Rosy de Palma i Xavier Sabata hi han posat paraules breus, referides a les veus, les heroïnes i els creadors que han passat per Peralada. La memòria ha adquirit forma d'evocació compartida.

Amb les postres servides, la sala ha recuperat un moviment més distès. El discurs s'ha centrat en les persones que tornen cada estiu, en els espectadors veterans i en els qui assisteixen per primera vegada a una nit del Festival. Mark Milhofer ha reaparegut entre les taules amb una copa i una observació sobre el temps que necessiten els grans vins i els grans festivals. La frase ha integrat els dos eixos de la vetllada. A continuació ha

arribat el brindis de l'aniversari, amb les copes alçades i el piano de Dani Espasa mantenint el to íntim de l'escena. Ha estat llavors que ha pres la paraula el director artístic del festival, Oriol Aguilà, per remarcar que el festival celebra 40 anys projectant-se al futur, posteriorment ho ha fet Júlia Reger Suqué, membre de la tercera generació de la família fundadora del festival, per renovar el compromís en la continuïtat d'aquest i ha cedit finalment la paraula al Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya, Salvador Illa, que ha volgut agrair la dedicació de la família al festival i el seu esforç per mantenir un cicle cultural d'un nivell d'excel·lència màxim, que situa el país en un lloc preeminent de l'àmbit cultural internacional.

El gerros de Pi Piquer, 25 obres d'art úniques inspirades en el festival

En el tram final de la vetllada ha intervingut de nou Xavier Sabata. El contratenor ha interpretat *When I Have Sung My Songs*, d'Ernest Charles, amb aquell seu i inigualable sentit de la teatralitat, mentre la il·luminació d'Alberto Rodríguez transformava lentament la sala. Botis Seva ha baixat de l'escenari i ha iniciat una última travessia per la passarella. A mesura que avançava, els vint-i-cinc gerros de Pi Piquer s'han encès un rere l'altre. L'activació gradual de les peces ha reunit arts plàstiques, llum, música i moviment en una imatge comuna. Aquesta imatge conté els elements principals de la commemoració: el final d'una etapa després d'haver guiat els convidats, vint-i-cinc obres enceses al voltant de les taules i uns intèrprets que segueixen caminant per abandonar l'escena. Rechi ha tancat així una vetllada construïda des de la història viva del Festival, amb la gastronomia com a marc d'hospitalitat i les arts com a llenguatge central.

Deu minuts després del final, el Festival Perelada deixa enrere la nit exacta del seu quarantè aniversari amb una celebració coherent amb la seva identitat. La lírica hi ha conviscut amb la dansa contemporània, la interpretació teatral, el piano, la creació plàstica i una acurada experiència de taula. L'espectacle ha mirat les quatre dècades recorregudes des de les persones que les han fet possibles i ha orientat l'última imatge cap endavant. El camí, avui, ha tornat a quedar obert.

A banda del President de la Generalitat, Oriol Aguilà i Júlia Reger, també han assistit a la celebració d'avui Edward Reger, Mathew Reger, Borja i Arturo Suqué en representació de la família organitzadora; el Subdelegat del Govern de l'Estat a Girona, Pere Parramon; els ex-presidents de la Generalitat Artur Mas i José Montilla; el President de la Diputació de Girona, Miquel Noguer; els alcaldes de Figueres i Peralada Jordi Masquef i Miquel Brugat i l'ex-conseller de la Generalitat, Joaquim Nadal.